

Bijbels perspectief

Woord van de week

Johannes 14:18 en 26

Ik zal u niet als wezen achterlaten, Ik kom tot u. ...de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb.

Wat een geweldig geladen belofte. Een belofte door Jezus gegeven op een moment dat zijn kruisdood op handen was en na zijn opstanding zijn hemelvaart zou plaatsvinden – *afscheid*. Ze hadden drie jaar lang in zijn directe nabijheid mogen verblijven, met Hem mogen leven en optrekken en Jezus geeft aan dat ondanks het aankomende afscheid Hij toch tot hen zou komen – er zou zijn. Hoewel Hij daarmee allereerst duidt op zijn te verwachten wederkomst, doelt wat Hij zegt wel degelijk ook op de komst van de Heilige Geest en onthult het iets wezenlijks van de drie-eenheid. Vader, Zoon en Heilige Geest zijn drie en toch één. En juist dat blijkt in deze woorden.

In Jezus was drie jaar lang de belofte van God bewaarheid: God met ons. En Jezus had aangegeven dat Hij en de Vader één zijn en dat wie Hem zag, de Vader zag. Met de aankomende kruisdood en na de opstanding de hemelvaart mag het er de schijn van hebben dat aan Gods aanwezigheid, in Jezus vleesgeworden, een einde kwam, maar Jezus belooft iets anders: Hij zal niet alleen weerkomen maar er ook zijn in en door de volheid van de Heilige Geest. De belofte van de Heilige Geest hield ook dat grote wonder in! Was Jezus eerst lijfelijk aanwezig, in en door de Heilige Geest zou Hij nog concreter aanwezig zijn, nog meer merkbaar. Stellen we ons voor: Hij zou in degene zijn die met Geest vervuld is.

Een zaak waarbij én de Vader én de Zoon betrokken zijn. Opnieuw wordt zo de drie-eenheid beklemtoond. De Vader geeft de Geest in de naam van Jezus, dat wil zeggen op Diens verzoek. Tot toen was het God met ons, nu mag het worden God in ons. Niet in humanistische zin: ik ben een God in het diepst van mijn gedachten, of zoals bijvoorbeeld het Boeddhisme leert, dat je deel bent van het goddelijke. Nee, wij mogen de tempel zijn van Gods Geest. Dat vraagt geen zelfverwerkelijking zoals het humanisme voorstaat, maar een zelfverlies. Niet zoals het Oosten vraagt, maar een sterven aan jezelf in de zin van het je met Jezus voor meegekruisigd houden: niet meer mijn ik...

Op die manier, de weg van het kruis, mag je ervaren dat Jezus er is in de persoon van de Heilige Geest als Trooster, letterlijk: advocaat. Dit begrip betekent en bedoelt dat Hij er bij is. Juist ook in de moeilijke tot en met de moeilijkste omstandigheden van je leven. Wanneer je wordt aangeklaagd, belaagd, door dalen gaat waar geen woorden voor zijn en noem alles maar op wat je als mens mee kunt maken – tot zelfs de dood die voorgoed het zwijgen wil opleggen. Hij spreekt, Hij brengt te binnen alles wat Jezus gezegd heeft. ‘Alles’ betekent hier alles wat op dat moment nodig is te weten. Vanaf: Ik ben met je al de dagen van je leven tot en met Ik heb de dood overwonnen want Ik ben de opstanding en het leven. Opnieuw wordt de relatie tussen de Heilige Geest en het Woord zichtbaar. Tegelijk onderstreept het het belang van het kennen van Gods Woord. Wat neerkomt op het kennen van niemand minder dan Jezus, die het Woord is. Als David mogen en kunnen we zeggen: Mijn God is aan mijn rechterhand, meer: Hij die in mij is, is sterker dan die in de wereld is.

Gebed

Hoe geladen zijn Uw woorden Here Jezus als U zegt ‘ons niet als wezen te zullen achterlaten’. Ze geven aan hoe intiem en concreet onze relatie met U kan en mag zijn. Ze onderstrepen daarbij de absolute en onvoorwaardelijke verbondenheid aan en met Uw Woord - U bent het Woord, levend, en wilt dat wat graag in en door ons leven én zichtbaar maken! Doe ons daarom verlangen naar waartoe Uw Woord oproept: een wortelen in Uw Woord, en dat op een wijze als de Psalmist van Psalm 119 uitdrukt. Dan zullen wij ervaren dat Hij die in ons is sterker is, dan die in de wereld is. In Jezus naam en om Jezus wil, amen.